உ
சிவமயம்
ஸ்ரீ மஹாதேவ ஜயம்

ஸ்ரீதத்தகிரி தத்தாத்ரேயர்

(ஸ்ரீ யாக்ஞுவல்க்யதாசன்)

சிவஞான பூஜா மலர் அக்ஷய, பிரபவ - விபவ ஆண்டு - (1986, 1987-1988)
பிரசுரம்: **ஆங்கீரஸ s. வேங்கடேச சர்மா**, மேலமாம்பலம், சென்னை - 600 033]

சேந்தமங்கலம் ஸ்ரீ அவதூத சுயம்பிரகாச பிரம்மேந்திர சுவாமிகள் தன் திக்விஜயத்தின் பொழுது ஹிமோத்கிரியில் உள்ள ஸ்ரீதத்தர் ஆலயம் வந்து வணங்கிய பொழுது, அவருக்கு பகவான் ஸ்ரீதத்தாத்ரேயர் பிரத்யக்ஷமாகி, அருளாசி வழங்கி, தனக்குத் தமிழ் நாட்டில் ஓர் ஆலயத்தை ஏற்படுத்த ஆக்ஞாபிக்க, அந்த ஆக்ஞையிபடி ஆலயம் உருவாகியது. சந்யாசிக்கரடு என்று அன்றுவரை அழைக்கப்பட்ட குன்று, ஆலயம் எழுந்த பிறகு, தத்தகிரி என்ற திருநாமத்தை அடைகிறது. சேலம் ஜில்லா நாமக்கல்லிலிருந்து சேந்தமங்கலம் செல்லும் பேருந்தில் செல்கிறோம். சேந்தமங்கலம் ஊரை அடையும் முன்னர் பேருந்து “தத்தகிரி முருகன் ஆலயம்” என்ற அலங்கார வரவேற்பு நுழைவாயில் அருகே நிற்கிறது. அங்கு இறங்கி ஆலயம் செல்ல நடையைக் கட்டுகிறோம். தத்தகிரியை அடைய சுமார் இரண்டு பர்லாங் தூரம் செல்ல வேண்டும். அடிவாரத்தை அடையும் வரை ஆலயத்தின் பின்னணியைச் சற்று நினைவு கொள்வோமாக.

ஸந்யாஸ மார்க்கங்களிலேயே மிகவும் சிரேஷ்டமானதும் நடைமுறையில் கடினமானதுமான அவதூத மார்க்கத்தின் ஆதிகுரு தத்தாத்ரேயர். அத்திரி முனிவருக்கும் அனஸூயா தேவிக்கும் மும்மூர்த்திகளின் அருளால் புத்திரராகத் தோன்றியவர். சதுஸ்ஸனன் என்ற ஒரு பெயரும் உண்டு. நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அளிப்பவர் என்பது பொருள்.

தத்தாத்ரேயர் சிறுவயது முதல் அவதூதராக சஞ்சரிக்கிறார். பகவான் அம்சமான தத்தாத்ரேயர் யதுவுக்கும் கார்த்தவீரியார்ஜுனனுக்கும் அருளி அவர்களுக்கு பல சித்திகளைக் கொடுக்கிறார். தத்தாத்ரேயர் பெரிய ஞானியாகி, சகல தேவரிஷி கணங்களால் வணங்கப்பட்டு, ஹிமோத்கிரியில் தத்தாத்ரேய குகையில் இன்றும் இருந்து கொண்டு அருள் பாலிக்கிறார். பகவான் தத்தாத்ரேயரை ஸ்ரீசிருங்கேரி சந்திரசேகர சுவாமிகள் ‘ஸ்ரீ தத்த நவரத்ன மாலிகா”வில் பின் வருமாறு

வர்ணிக்கிறார். "ஸ்ரீ பகவான் உலகில் அவதூத தர்மத்தைப் பரப்புவதற்காக அத்ரி அநசூயையிடம் அவதரித்து, யதுவுக்கு ஆத்ம தத்துவத்தை உபதேசித்துப் பொன், பொருள், பெண் முதலிய வஸ்துக்களிடம் ஆசை அற்றவர்களான மனிதர்களுள் சிறந்த மகான்களால் எப்பொழுதும் சேவிக்கத் தக்க பாதகமலங்களை உடையவர், பக்தர்களின் சிரசில் தன் கையினால் சக்தியை அளிக்கின்றவர்; அஷ்டதிக் பாலர்களால் ஆராதிக்கப்படுபவர்; பரமசிவன் அவதாரம், சூரியன் பொறாமை கொள்ளும் தேஜஸை உடையவர், தன் கருணைக் கடாக்ஷத்தால் கூன், குருடு, செவிடு, ஊமையானவர்களை அக்குறை நீங்கச் செய்பவர்; தன்னை வணங்கும் பக்தர்களுக்கு யோகசித்தியை அளிப்பவர்; பரமாத்மாவை உணர்ந்தவர்; சம்சார சாகரத்தினின்று கரை ஏற்றுபவர்; தன்னைச் சரணடைந்தவர்களுக்கு வேண்டியதை வேண்டியவாறு அளிப்பவர்; கலியின் பாதிப்பைப் போக்குகிறவர்; சாதுக்களை ரக்ஷித்து துஷ்டர்களை சிக்ஷிப்பவர்".

ஹைஹய தேச அதிபதி கிருதவீரியன் புதல்வன் கார்த்தவீரியார்ஜுனன் தத்தாத்ரேயருக்கு சிச்ரூஷை செய்து அவருடைய அனுக்ரஹத்தால் ஆயிரம் கைகளைப் பெறுகிறான். யோகம், அணிமா முதலிய சித்திகளை அடைகிறான். மிகுந்த பலசாலிகளாலும், சத்துருக்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவனாகிறான். வாயுபோல், தடையின்றி எங்கும் சஞ்சரிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெறுகிறான். அவன் ஒரு சமயம் ரேவாநதியில் ஸ்திரீகளுடன் ஜலக்ரீடை செய்யும் பொழுது, நதி நீரால் கரையில் இருந்த ராவணனின் கூடாரம் பாதிக்கப்படுகிறது. கோபம் கொண்ட ராவணன் கார்த்தவீரியனை போருக்கழைக்க, அவன் ராவணனை அநாயாசமாக ஒரு குரங்குக் குட்டியைத் தூக்குவது போல் தூக்கி மாகிஷ்மதி என்ற தன் பட்டினத்திற்கு எடுத்துச் சென்று, பிறகு விடுவிக்கிறான். தத்தாத்ரேயரின் அருளால் இவ்வளவு சிறப்பையும் அடைந்து 'கார்த்தவீரியனை நினைத்தால் காணாமற்போன பொருள் கிட்டும்' என்ற விசேஷ சிறப்பினையும் பெறுகிறான்.

இனி பகவான் தத்தாத்ரேயருக்கு தமிழ்நாட்டில் ஒரு தனி ஆலயத்தை நிறுவிய ஸ்ரீ அவதூத சுயம்பிரகாச பிரம்மேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகளின் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தைப் பார்ப்போம்.

திருக்கோவலூர் அருகில் உள்ள கல்பட்டு என்ற கிராமத்தில் அந்தணவகுப்பைச் சார்ந்த ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் ஜானகி அம்மாள் தம்பதியினருக்கு 28-11-1871 அன்று நான்காவது புத்திரராகப் பிறந்து கிருஷ்ண்மூர்த்தி என்ற திருநாமம் சூட்டப்படுகிறார். சிறுபிராயத்திலேயே கல்வியிலும், சீலத்திலும் சிறந்து விளங்கி, தான் பிற்காலத்தில் ஓர் அவதார புருஷராக விளங்கப்போவதை உணர்த்துகிறார். அவர்களுடைய சகோதரர்கள் வேதங்களைப்படித்து வேதபாட

சாலைகளிலும், மற்றைய பள்ளிகளிலும் ஆசிரியர்களாகப் பணி புரிகிறார்கள். தாதுவருஷ பஞ்சம கல்பட்டை பாதிக்கிறது. சாஸ்திரியார் குடும்பம் ஆடுதுறையை அடைகிறது. குடும்பத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தியை ஆங்கிலப் பள்ளியில் சேர்க்கின்றனர். உபநயனம் முடிந்து, மேற்படிப்புக்கு கும்பகோணம் செல்கிறார். 19வது வயதில் மெட்ரிகுலேஷன் தேறுகிறார். வடமொழியில் பாண்டித்யம் பெறுகிறார். ஆசார்யன் ஸ்ரீநாராயண ஸ்வாமி சாஸ்திரிகளிடம் தர்க்கம், மீமாம்ஸை, வியாகரணம் படித்து மேதையாகிறார். தமிழிலும் பாண்டித்யம் பெறுகிறார். கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு சேலத்தில் மாதம் ரூ 50ல் சர்க்கார் உத்யோகம் கிட்டுகிறது. என்னதான் உத்யோகம் பார்த்தாலும் அவர் மனம் வேறு ஒன்றை நாடுகிறது. ஓய்வு நேரத்தில் தியானம், பஞ்சாட்சர ஜபம் முதலியவைகளில் ஈடுபட்டார். வேலையிலும் திறமையாக செயலாற்றி ஊதிய உயர்வும் பெறுகிறார். விவாக ப்ரச்னை எழுகிறது. வித்தகர் விவாகத்தை விரும்பவில்லை. அதனைக்கண்ட மூத்த சகோதரர், “உன் படிப்புக்கு ரூ 3000 செலவழித்திருக்கிறோம். அதனைத் திரும்பக் கொடுத்துவிட்டு உன் இஷ்டம் போல் போ” என்று கூறுகிறார். கிருஷ்ணமூர்த்தி சாந்தமாக “அவ்விதமே செய்கிறேன். ஆனால் விவாகத்துக்கு என்னைக் கட்டாயப் படுத்தாதீர்கள்” என்கிறார்.

சென்னைக்கு மாற்றலாகி, அங்கு வந்த வருமானத்தில் சிறிது சிறிதாக சேமிக்கிறார். அது சமயம் பிரபலமாக இருந்த முத்துஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் என்பார் தம் பெண்ணை அவருக்கு மணமுடிக்க விரும்பி, பெற்றோரை அணுகுகிறார். தகப்பனாரும் தமையன் குருஸ்வாமி கனபாடிக்ளும் சென்னை வந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியிடம் தோல்வி கண்டு, கோபம் கொண்டு குருஸ்வாமி அவர் தலையில் ஒரு சொம்பு ஜலத்தைக் கொட்ட முயற்சிக்க, கிருஷ்ணமூர்த்தி சிரித்துக் கொண்டே “கனபாடிகளே, புருஷசூக்தம் சொல்லி ஜலம் கொட்டுங்கள்; நீங்கள் நிபந்தனையை மீறினீர்கள்; பாங்கில் ரூ 600 உள்ளது, பாஸ் புத்தகம் இதோ உள்ளது, அதனையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இன்றுடன் என் தொடர்பு அறுந்தது” என்று கூறிகிறார். பிறகு உத்தியோகத்தை ராஜினாமா செய்து விட்டு காசிக்குக் கால் நடையாகச் சென்று, கங்கைக் கரையை அடைந்து, மன்னார்குடி ராஜு சாஸ்திரிகளிடம் மேல்கொண்டு ஆத்மசித்யையைப் பயில்கிறார். அவர் ஆசியுடன் அங்கிருந்த மௌன சுவாமிகள் ஒருவரிடம் ஆறுமாதம் சீடராக இருக்கிறார். துறவறத்தில் ஊக்கம் ஏற்படுகிறது. அது சமயம் காசியில் இருந்த திருவண்ணாமலை தக்ஷிணாமூர்த்தி சுவாமிகளை அடைந்து, பிரம்மசாரியாக சந்யாசம் மேற்கொள்ள விரும்புகிறார். தக்ஷிணாமூர்த்தி சுவாமிகள் அதற்கு பெற்றோர்க அனுமதி தேவை என்பதனை உணர்த்த, அவர் தந்தைக்கு கடிதம் எழுதிகிறார். தந்தையோ கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும், தக்ஷிணாமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கும்

கடிதம் எழுதி அவரை ஊருக்குத் தருவிக்கிறார். கிருஷ்ணமூர்த்தி ஊரை அடைந்த தினம் தன் தகப்பனார் இறந்துவிட்டதை அறிந்து, மாயனத்தில் மறைந்திருந்து அந்திமக்கிரியைகளைப் பார்க்கிறார். அடையாளம் கண்ட சிலர் இவரை கிரியைகளில் கலந்து கொள்ள அழைக்க, இவர் மறுக்கிறார். கிரியைகளை நடத்தி வைத்த்வர்களில் ஒருவரான ராமசுப்ப சாஸ்திரிகள் “இப்புத்திரனால் இவன் தந்தை பிரம்மலோகம் சென்றார். இவனை வற்புறுத்தாதீர்கள்” என்று கூறுகிறார். பிறகு 13ம் நாள் தாயையும், தமையனையும் வணங்கி, துறவு மேற்கொள்ள அனுமதி கேட்டு, மறுக்கப்படுகிறார். பிறகு புதுக்கோட்டையை அடைந்து கரதல பிக்ஷை வாங்க முற்பட்டார். இதனைக்கண்ட தமையன் “உனக்கு சந்யாசம் கொடுக்கக் கூடிய குருவைக் கொண்டு வா, கவனிப்போம்” என்று கூற, புளகாங்கிதம் அடைந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி ஒரு ஞான ஆசிரியனை நாடிச்செல்கிறார். அது சமயம் மதுரையில் ஜட்ஜ் சுவாமிகள் என்றும் சதாசிவ பிரம்மேந்திரர் என்றூம் அழைக்கப்படுபவர் பற்றி கேள்வியுற்று, மதுயையை அடைந்து, அவரை வணங்கி நமஸ்கரித்துத் தன் விருப்பத்தைக் கூறுகிறார். தவச்ரேஷ்டர் அவருக்கு தாய் தந்தையர் அனுமதி இல்லாது சந்யாசம் கொடுக்க இயலாது எனக்கூறுகிறார். தன் வித்தாந்தத்தைக் கூறி, தனக்கு அவதூதத்தையும் சந்யாசத்தையும் அருளப் பிரார்த்திக்க, இவரின் நிலை உணர்ந்த சுவாமிகள் அவரை சிஷ்யனாக ஏற்க முடிவு செய்து, “நி இடையில் ஏக வஸ்திரத்துடன் உன் தாயாரை அணுகி, அவளை மும்முறை வலம் வந்து, நமஸ்கரித்து அந்த இடத்திலேயே ஒரு முகூர்த்த காலம் அவளுடைய சந்நிதானத்திலே இருந்துவிட்டு வா, அகப்புறம் நீ கோரியபடி அவதூதமும், மௌனமும் அடையலாம். இறை அருள் உனக்கு பூரணமாக உண்டு” என்று அருளுகிறார்.

உடனே ஊரை அடைந்து, தாயை மும்முறை வலம் வந்து நமஸ்கரித்து, தாய் தமையனாருடன் ஒரு முகூர்த்த காலம் பேசி விட்டு எழுந்தார். வஸ்திரம் நழுவுகிறது. அவர்களை வணங்கி அவதூதராகச் செல்கிறார். 23-6-1899 பௌர்ணமி தினம், வயது 28, அவதூதாச்ரமம் ஏற்று ஸ்ரீ அவதூத சுயம்பிரகாச பிரம்மேந்திர சரஸ்வதி என்ற தீக்ஷா நாமம் ஏற்று தன் நெடு நாள் கனவு நனவாவதைக் காண்கிறார். எத்தனை இன்னல்கள் இடைஞ்சல்கள். ஒரு சமயம் சிறைப்படுத்தவும் படுகிறார். சிவ பாக்கியம் என்ற ருத்ர கணிகையும், இன்னும் சிலரும் இவரது மகினையை உணர்ந்து இவருக்கு வேண்டியவைகளை அவ்வப்போது கவனித்து வருகின்றனர். சுவாமிகள் வெகு விரைவில் பிரபலமாகி, பல சித்துக்களைப் புரிந்து, பல பக்தர்களை சிஷ்யர்களாக அடைகிறார். ஒரு சமயம் லாலாப்பேட்டையில் காவிரியைக் கடக்க பரிசிலை அடைய, ஓடக்காரன் இவரது திகம்பரத் தோற்றத்தைக் கண்டு, மற்றவருடன் இவரைப் பரிசிலில் ஏற்ற மறுக்க, இவர் தன் கையில் இருந்த

விசிறியை தோணியாக்கி அக்கரையை அடைகிறார். இப்படி ஏராளமான சித்துக்கள். விபூதிப் பிரசாதம் அளித்து பலருக்கு பலபலன்களை அளிக்கிறார். ஒரு சமயம் இவரது வைராக்கியத்தைச் சோதிக்க ஜமீந்தார் ஒருவர் விலைமாதர்களைக் கொண்டு இவருக்கு பல சிசுருஷைகளைச் செய்வித்தார். ஜிதேந்திரியரான சுயம்ப்ரகாசர் பாதிப்பு ஏதும் இல்லாமல் இருக்க, ஜமீந்தார் பணிந்து மன்னிப்புக் கேட்கிறார். பிரம்மேந்திரான் அதிஷ்டனம் சென்று வணங்கி, அருகில் உள்ள இடங்களுக்கு விஜயம் செய்கிறார். கூட்டம் கூடுகிறது. ஏகாந்தத்தை விரும்பி மலைக் குகைகளில் தியானத்திம் ஈடுபடுகிறார். எங்கும் தொந்தரவு. பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, கடைசியில் சேர்தமங்கலம் சத்யாசிக் கரடு குகையுல் தங்க சம்மதிக்கிறார் குகைக்கு முன் சிஷ்யர்கள் ஒரு கட்டடத்தை எழுப்பினார். சிஷ்யர்களை குகைக் கதவுகளைத் தானிடச் சொல்லி, அடிக்கட்க் நிர்விகல்ப சமாதியில் ஆழ்ந்து விடுவார். அது சமயம் அவர் உருவம் அருகில் உள்ள காடுகளில் நடமாடுதைப் பலர் பார்த்துள்ளனர். அவர் உத்தரவு கொடுத்தா, தான் குகைக் கதவு திறக்கப்பட வேண்டும். அவர் நிரிவிகல்ப சமாதியில் இருக்கும் சமயம் ஒரு நாள் சர்க்கார் அதிகாரி ஒருவர் வந்து வலுக்கட்டாயமாகப் பூட்டை உடைத்து, கதவைத் திறந்து, குகையில் எலும்பும் தோலுமாக இருந்த ஒரு உடலை வெளியே இழுத்துப்போட, தூங்கி எழுந்தவர் போல் சுவாமிகள் எழ, அதிகாரி பிரமிப்பும் பீதியும் மேலிட்டு அவர் அடிபணிந்து மன்னிப்புக் கேட்கிறார். சுவாமிகள் ஆத்மசாக்ஷாத்காரம் அடைந்து திகம்பரராய் பதினெட்டு ஆண்டுகள் தேச சஞ்சாரத்தில் ஈடுபடுகிறார். கன்னியாகுமரி முதல் ஹிமோத்கிரி வரை க்ஷேத்ராடனம் செய்து பல அற்புதங்களைச் செய்கிறார். கடைசியில் ஹிமோத்கிரியில் தத்தாத்ரேயர் குகையை அடைந்து, தியானத்தில் ஈடுபட்டு, அங்கேயே தங்க நினைக்கிறார். ஒரு நாள் பகவான் தத்தாத்ரேயர் அவருக்கு பிரத்யக்ஷமாகி தென்னாட்டில் தனக்கு ஒரு ஆலயம் ஏற்படுத்தி அங்கு தன்னைப் பிரதிஷ்டை செய்ய ஆக்ஞாபிக்கிறார். மீண்டும் சேந்தமங்கலம் அடைந்து சந்யாசிக்கரடில் குகையில் தங்குகிறார். பல சிஷ்யர்கள் தோன்றினர். சந்யாச ஆச்ரமும் அவதூத ஆச்ரமும் பலர் மேற் கொள்கின்றனர்.

ஆலயப்பிரதிஷ்டை வேலை துவங்குகிறது. சீடர்கள் நிஜானந்தர், சிவானந்தர், அபயானந்தர் மற்றும் பக்தர்கள் பொருள் கொண்டு வந்து குவிக்கின்றனர்.

தத்தாத்ரேயர் உருவச்சிலை உருவாகிறது. இப்படி பல சிஷ்யர்கள் பல கைங்கர்யங்களில் ஈடுபட்டு, ஸ்ரீதத்தாத்ரேயருக்கு தமிழ் நாட்டில் ஓர் அற்புத ஆலயம் சேந்தமங்கலத்தில் சந்யாசிக் கரடில் எழுகிறது. சந்யாசிக்கரடு தத்தகிரியாகிறது. 29-5-1931 அன்று ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயர் ஆலயம் பூர்த்தியாகி குடமுழுக்கு விழாக் கொள்கிறது. சுவாமிகளுக்கு வயது 60. தினசரி பூஜை, பிரதி பௌர்ணமி விசேஷ அலங்காரம் அபிஷேகம் நடந்து வர ஏற்பாடாகிறது.

வருடாவருடம் மார்கழி மாதம் ஸ்ரீ தத்த ஜெயந்தி விசேஷமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. பல சீடர்கள் ஆலயத்திருப்பணியை விஸ்தரிக்கின்றனர். சுவாமிகளின் சிஷ்யர் ஸ்ரீ ஸத்குரு சாந்தானந்த ஸ்வாமிகள் ஆலயத்தை அற்புதமாக விஸ்தரித்து, முருகனைப் பிரதிஷ்டை செய்து, ப்ரு சபாமண்டபத்தையும் கட்டி அதில் அதி அற்புதமாக தெய்வத் திருவுருவங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்து வைதிக முறையில் பூஜைகள் நடைபெற ஏற்பாடு செய்கிறார்.

கிருஷ்ணாநந்தர், சங்கரனந்தர், துரியானந்தர், துரிய சிவம், தத்தானந்தர், விமலானந்தர், நிரஞ்சனானந்தர், சுகானந்தர், ஹம்ஸானந்தர் இப்படி எண்ணற்ற சிஷ்ய பரம்பரையினரை உடையவர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாச சுவாமிகள். ஸ்ரீ சுவாமிகள் தத்தகிரி குகையில் 29-12-1948ல் தன்னுள் ஐக்கியமாகி விட்டார்.

❋ ❋ ❋ ❋ ❋

தத்தகிரி அடிவாரத்தை அடைகிறோம். அடிவாரத்திலிருந்து நோக்குகிறோம். சிறிய குன்றுதான். என்ன அற்புதமான காட்சி. எழில் கொண்ட சூழ் நிலையில் அமைந்த ஆலயம். பகவான் தத்தாத்ரேயருக்கு பல்வேறு இடங்களில் சிலைகள் இருந்தாலும், இவ்வளவு நேர்த்தியாகவும் சிறப்பாகவும் அமைந்த ஆல்யம் இது ஒன்று தான். அடிவாரத்தில் ஆலயத்தை நோக்கிய வண்ணம அமைந்துள்ள துரியானந்தர், சங்கரானந்தர் சமாதிகளை வணங்கி, கிரியின் தென் பக்கம் அமைந்துள்ள தத்தகங்கையை அடைகிறோம். இக்கிணற்றுக்கு அருகே கலிதோஷம் நிவர்த்தி செய்யும் கங்காதேவியின் கலைக்கோயிலைப் பார்க்கலாம். கங்காதேவி பத்மாசனத்தில் கிழக்கு நோக்கி நான்கு திருக்கரங்களுடன் தத்தகங்கையைப் பார்த்த வண்ணம் கொலு வீற்றிருக்கிறாள். கங்காதேவியைத் தரிசித்துவிட்டு மேலே ஏறுகிறோம். முதலில் நாம் சந்திப்பது இடும்பன். தோற்றமோ ஆஜானுபாகுவானது. வடக்கு நோக்கி நின்ற திருக்கோலம். அவரைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு அவருக்கு நேர் எதிரே உள்ள முருகன் சபாமண்டபத்திற்குச் செல்கிறோம். மண்டபத்திற்குக் கீழ் ஒரு பக்கம் மகாகாளன் ஸ்ரீகருப்பர் சுவாமி என்ற நாமத்துடன் மண்டபத்திற்குச் செல்லும் பதினெண்படிக் காவலராக, அஜாமுகி என்ற அரக்கியின் கையைச் சேதித்து இந்திராணியைக் காத்த கர்வத்துடன் கூடிய எழில் கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறார். 7 அடி உயரம், கிழக்கு நோக்கி சந்நதி கொண்டுள்ளார். மற்றொரு பக்கம் மண்டபத்துக்குக் கன்னி மூலையில் பஞ்சமுக ஹேரம்ப மகா கணபதி கம்பீரமாக காட்சி அளிக்கிறார். ஐந்து கஜமுகங்கள், பத்துக் கரங்களில் அபயம், வரதம், பாசம், தந்தம், ருத்ராக்ஷமாலை, மாவட்டி, பரசு, உலக்கை, மோதகம், பழம் கெண்டு, சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோதானம், அனுக்கிரஹம் செய்பவராக

விளங்குகிறார். பிரணவ ஸ்வரூபியான பரப்ரம்மமாக உள்ளார். பக்தனின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்யும் ஆசா பூரக கணபதி என்ற திருநாமம். எவர்க்கும் அருள் புரியத் தயாராக உள்ள நிலை, நின்ற திருக்கோலம், 9 அடி உயரம், சிம்ம வாகனம், நாள் பூராவும் கணபதியைத் தரிசனம் செய்து கொண்டிருந்தாலும் திருப்தி ஏற்படாது. அவரை வணங்கிவிட்டு, பதினெண்படியைக் கடந்து மேலே சென்று சபா மண்டபத்தை அடைகிறோம்.

முதலில் நம்மை எதிர்கொண்டு அழைப்பவர் பாரததேசத்திலேயே மிகப் பெரிய சிலா விக்ரஹமாக அமைந்துள்ள ஸ்ரீ ஐயப்ப ஸ்வாமி, அவரின் சரணாரவிந்தங்களைத் தரிசித்து மண்டபத்தை வலம் வருகிறோம். தெற்குப் பக்கம் தென்புறம் நோக்கிய வண்ணம் ஆலமரக்கடவுளான தக்ஷிணாமூர்த்தி 7½ அடி உயரத்துடன் கூடியவராய் எங்குமே காணமுடியத தோற்றத்துடன் மூன்று கண்கள், நான்கு கரங்களுடன் காட்சி அளிக்கிறார். அவர் அருகில் சனக, சனந்தன, சனத்குமார, சனாதரர் எழுந்தருளியுள்ளனர். அவரிடம் அருளாசி பெற்று மேல்புறம் வருகிறோம். இந்தியாவில் எங்குமே காணக்கிடைக்காத சிறப்புடன் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சனீச்வரரையும் அவரின் உக்ரத்தை சமனம் செய்யும் வகையில் எதிரே பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயரையும் காண்கிறோம். சனிபகவான் 8 அடி உயரம். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சனிபகவானின் மிகப்பெரிய சிலை இதுதான். இங்கு சனிபகவானுக்கு சனிக்கிழமை அன்று வன்னி பத்திரத்தால் சஹஸ்ரநாம அர்ச்சனை செய்து, என் கலந்த உளுந்து அன்னம் நிவேதனம் செய்து, கருப்பு வஸ்திரம், போர்வை தானமளித்து, ஸ்தோத்திரம் செய்தால் சனி பகவான் பிரீதி அடைந்து பாதிப்பை உண்டாக்க மாட்டார் என்று கூறப்படுகிறது. சனிபகவான் காக்கைவாகனத்துடன் நின்ற திருக்கோலம்.

எதிரே அமைந்துள்ள பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயர் 7 அடி உயரம் ஆஞ்சநேயர், நரசிம்மம், கருடன், வராகம், ஹயக்ரீவர் முகங்கள். பத்து திருக்கரங்கள், அவைகளில் சக்தி, சூலம், விருக்ஷம், மலை, பாசம், அங்குசம், முத்திரை, பிண்டிபாலம், கட்வாங்கம், குண்டிகை முதலியவைகளைத்தாங்கி, நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறார். சனீச்வரனின் பாதிப்பைத் தடுக்க வேண்டுமேயானால் ஆஞ்சநேயரை வழிபட வேண்டும் என்பது மரபு. இங்கு இரு சன்னதிக்கும் ஒரே சமயம் அர்ச்சனை செய்து தீபாரதனை காட்டி வழிபட்டால், வழிபடுவோரை ஏழரை நாட்டுச் சனி மட்டும் அல்ல, எந்த சனியின் தோஷமும் விலகிவிடும்.

அடுத்து வடபுறம் வருகிறோம். அங்கு 7 அடி உயரம் கொண்டு எழில் தோற்றத்தோடு தன்னைச் சரணமடைபவர்களைக் காப்பவனாகவும், நாடிய பொருள்

கைகூட அருள்பவளாகவும், விருப்பங்களை நிறைவேற்றுபவளாகவும், சகல சௌபாக்கியங்களை அருளுபவளாகவும் காட்சி அளிக்கிறாள் அன்னை துர்க்கை அகஸ்திய மாமுனிவருக்கு விந்திய பர்வதத்தின் கர்வத்தை அடக்க வல்லமையைக் கொடுத்தவளாக, மகிஷாசுரனை சம்ஹாரம் செய்தவளாக, நான்கு திருக்கரங்களில் சங்கம், சக்கரம், வீரம், அபயம் கொண்டவளாக, கருணை நிரம்பிய பார்வையுடன் விஷ்ணு துர்க்கை உருவில் வன துர்க்கை என்ற நாமத்துடன் வடக்கு நோக்கி எழுந்தருளி உள்ளாள்.

இந்த சிலா உருவங்கள் அனைத்தும் சிற்பிகளின் உன்னதக் கலைத்திறனை வெளிப்படுத்துகின்றன. பாரதத்தில் வேறு எங்குமே காணமுடியாத எழிலுருவங்கள். அத்தகைய அற்புதச் சிலைகளைப் பிரதிஷ்டை செய்த ஸ்ரீ ஸத்குரு சாந்தானந்த சுவாமிகளை எவராலும் என்றும் மறக்க முடியாது. இந்த சபா மண்டபத்தை விட்டுச் செல்ல மனம் வெகு எளிதில் இடம் கொடுக்காது. பார்க்கப் பதினாயிரம் கண்கள் வேண்டும். வனதுர்க்கையை வணங்கி நம் வாழ்விலும் இடர்களை நீக்கி இன்பம் அருளப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு இன்னொரு வலம் வந்து ஆஞ்சநேயருக்கு அருகாமையில் உள்ள படிக்கட்டுகள் வழியாகக் கீழிறங்கி, சபாமண்டபத்தின் வடபுறம் உள்ள சுயம் பிரகாச சுவாமிகள் தவம் செய்த குகையைக் காண்கிறோம். ஸ்ரீ சுவாமிகளின் ஜீவியகாலத்தில் சேந்தமங்கலம் சிவபாக்கியத்தம்மாள் அவருக்கு அளித்தா நாற்காலியையும் இங்கு காணலாம்.

குன்றின் ஆலயத்தை அடைய மீண்டும் படிக்கட்டுகளைக் கடக்கிறோம். ஆலயத்தின் ராஜகோபுரம் நம்மை வரவேற்கிறது. திருக்கைலாயம் அடைந்துவிட்ட மகிழ்ச்சி. கோபுரத்துள் நுழைகிறோம். நம்மை எதிர்கொண்டு அழைக்கும் விநாயகரை வணங்கி தலை நிமிர்கிறோம். எதிரே குகைக் கோயில் சந்நதியைக் காண்கிறோம். உள்ளே ஓர் அற்புதத் திருஉரு புன்முறுவலுடன் நம்மை அழைக்கிறது. ஸ்ரீ சுயம் பிரகாச சுவாமிகள் நிஜமாகவே உட்கார்ந்திருப்பது போன்ற தோற்றம். வலக்கை சின்முத்திரையுடனும், இடக்கை கீழ் நோக்கியும் அமைந்து அருள்புரியும் அதி ஆனந்தக் காட்சி, அருகே லிங்கம். ஸ்ரீ சுயம்பிரகாச சுவாமிகள் ஜீவ சமாதி அடைந்த இடம். சுவாமிகளின் சிஷ்யகோடிகள் அவர் திரு உருவச் சிலையைப் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர். குகையில் உள்ள தியான மண்டபத்தில் சற்று உட்கார்ந்து சுவாமிகளை தியானிக்கிறோம். சுவாமிகள் நேரிலேயே நமக்கெதிரில் ஜீவியாக அமர்ந்து கொண்டு நமக்கு அருள் பாலிப்பதைக் கண்ணால் காண்கிறோம். சுவாமிகளின் சிலையின் திருஉருவம் வெண்மையாக உள்ளது. பௌர்ணமிதோறும் விபூதி அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. அந்த விபூதியைப் பிரசாதமாகப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் பெற்ற பலனைக் கூறப் பக்கங்கள் போதா.

சுவாமிகளின் சந்நிதியை விட்டு, மீண்டும் முன் மண்டபம் வருகிறோம். மண்டபத்தில் மேல் புறம் யதுமகாராஜா, கார்த்தவீரியார்ஜுனன், மகாலக்ஷ்மி, விக்னேச்வரர் திருவுருவங்கள் சுதை வடிவில் காட்சி அளிக்கின்றன. குகைக்கோயிலை ஒட்டி இரு பக்கமும் மேலே போகப் படிக்கட்டுகள் உள்ளன. ஒரு பக்கமாக ஏறி மேல் தளத்தை அடைகிறோம். அங்கு ஸ்ரீ சுயம் பிரகாசர் பிரதிஷ்டை செய்த பகவான் தத்தாத்ரேயர் நான்கு வேதங்களும் நான்கு தூண்களாக அமைந்துள்ள வேத மண்டபத்தில் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறார். அருகிலேயே சென்று தரிசிக்கலாம். பக்திமணம் கமழும் பவித்ரமன சூழ்நிலை. நம்மையும் நமது சூழ்சிலையையும் மறக்கிறோம். நாமும் தத்தருடன் ஐக்கியமாகிவிட்ட உணர்ச்சியைப் பெறுகிறோம். தெய்வத் திருவுருவத்தை வர்ணிக்க வார்த்தைகள் இல்லை. அழகுப் பெட்டகம் ஒப்புவமை இல்லா உருவப் பொலிவு, பார்ப்பவர் பரவச நிலை அடையும் கருணை பொழியும் முகம். தரிசித்தாலே நம் துன்பமும் துயரும் விலகி, இன்பம் நம்மை அடையும். வேதத் தூண்களிலே ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசரின் தோற்றங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒரு தூணில் ஸ்ரீ துர்க்கை சிலை உள்ளது. மகா சக்தி வாய்ந்தது. வெள்ளி, செவ்வாய், ஞாயிறு தரிசனம் விசேஷம். உட்பிராகாரத்தில் அத்ரி, அநசூயை, ஸ்ரீதத்தாத்ரேயர், சுயம்பிரகாசர், ராஜராஜேஸ்வரி பஞ்சலோகச் சிலைகள் மிகப் பொலிவுடனும் கலைச்சிறப்புடனும் விளங்குகின்றன. ஸ்ரீதத்தாத்ரேயரின் மூலத் திருவுருவம் மும்மூர்த்திகளின் அம்சங்களுடன் கூடிய மூன்று சிரங்கள், ஆறு கரங்கள் - அவைகளில் இரண்டில் விஷ்ணுவின் அம்சங்களான சங்கு, சக்கரமும்; இரண்டில் சிவபிரானின் அம்சங்களான கபாலம், திரிசூலம்; இரண்டில் பிரம்மனின் அம்சங்களான கமண்டலு, ஜபமாலையும் கூடி, இரு கால்களுடன் நின்ற திருக்கோலத்தில் திகம்பரநாதர் காட்சி கொடுக்கின்றனர். நம் ஆயுள் முடிவதற்குள் ஒரு தடவையாவது இங்கு வந்து பகவான் தத்தாத்ரேயரை வணங்கி, சுயம்பிரகாச சுவாமிகளின் விபூதிப் பிரசாதம் பெற்று இக, பர சுகத்தை அடையும் பாக்கியத்தைப் பெறலாமே.

பகவான் தத்தரை வணங்கிய பிறகு மற்றொரு பக்கப் படிக்கட்டு வழியாக இறங்கி மண்டபத்தை அடைகிறோம். மண்டபத்தில் தெற்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது முருகன் சந்நிதி. கையில் பெரிய வேலுடன் ஆஜானுபாகுவாகவும், தனிமையாகவும் “உங்கள் குறைகளை இவ்வேலால் நீக்கிவிடுகிறேன்” என்று கூறிய வண்ணம் ராஜ அலங்காரத்தில் நின்ற திருக்கோலத்தில் அருள் பாலிக்கிறார். முருகன் முன்னே புவன மாதா ஸ்ரீ புவனேஸ்வரியின் பஞ்சலோகச்சிலை இடம் பெற்றுள்ளது. மாதாவின் முன்னே புனித ஸ்ரீ சக்ர பூர்ணமேரு உள்ளது. முருகன் சிலையை ஸ்ரீ ஸத்குரு சாந்தானந்த சுவாமிகள் 20-1-1983 அன்று பிரதிஷ்டை செய்துள்ளார்கள்.

இந்த ஆலயத்திலும், சபாமண்டபத்திலும் அமைந்துள்ள தெய்வத் திருவுருவச் சிலைகளின் அழகு வேறு எங்கும் காண முடியாது. இந்தத் திருவுருவங்களைப் பார்க்கும் பொழுது இவைகளை வடித்த சிற்பிகளின் கைவண்ணத்தை வியக்காமல் இருக்க முடியாது. சென்று பார்த்தவருக்குத் தான் இவைகளின் சிறப்புத் தெரியும். முருகன் சிலையை பிரதிஷ்டை செய்து 1983ம் ஆண்டு குடமுழுக்கைச் செய்து, சபாமண்டபச் சிலைகள், கங்காதேவி முதலானவற்றை பிரதிஷ்டை செய்து ஸ்ரீமத் ஸத்குரு சாந்தானந்த சுவாமிகள் 28-1-85 அன்று இவ்வாலயத்துக்கு மகா கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள்.

நாம் சாதாரணமாக ஆலயங்களில் பாதர்க்கும் தெயவத் திருவுருவங்கள் இவ்வாலயத்தில் மிகப் பெரிய பரிமாணத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளதன் நோக்கம் பார்த்தவுடன் மனதில் பதிய வைக்க வேண்டும் என்பதாக இருக்கக் கூடும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரே மாதிரியில் பார்த்துப் பழக்கப் பட்டவர்கள் மனதில் புதிய கோணத்தில் புதிய பரிமாணத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டவை மனதில் நிலைத்து நிற்க வாய்ப்புக் கூடியவையாகும். ஆகவே ஸ்ரீ ஸத்குரு சாந்தானந்த சுவாமிகள் இம்முறையில் நிர்மாணித்துள்ளார்கள் என்பது அடியேன் கருத்து. சேலம் ஸ்ரீ ஸ்கந்தாச்ரமத்துச் சிலைகளின் பிரமாணம் இவைகளைக் காட்டிலும் கூடுதலானது.

ஆலய தரிசனத்தை முடித்துக் கொண்டு கீழே இறங்குகிறோம். சற்றுத் தொலைவில் ஓர் ஆச்ரமம் தென்படுகிறது. சேந்தமங்கலம் ஸ்ரீ அவதூத சுயம்பிரகாச சுவாமிகளின் சீடர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீ அவதூத கிருஷ்ணானந்த பிரம்மேந்திர ஸரஸ்வதி சுவாமிகள் தம் சீடர்களில் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இங்கே தத்தாச்ரமம் என்ற ஆச்ரமத்தை அமைத்துக் கொண்டு அருளாட்சி செய்து வருகிறார்கள். அங்கு சென்று அவர்களையும் தரிசித்து, ஆசி பெற்றுவரச் செல்கிறோம்.

அமைதியான சூழலில் அற்புதமாக அமைந்துள்ள ஆச்ரமம். அதனுள் நுழையுமுன் அத்தி மரமும், வன்னி மரமும் சூழ அமைந்துள்ள இடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஔதும்பர மூல ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய சரண பாதுகைகளையும், சங்கடஹாராய் வீற்றிருக்கும் க்ஷிப்ரப்ரஸாதன கணபதியையும் வலம் வந்து வணங்கி உள்ளே செல்கிறோம். யாக மண்டபத்தைக் கடந்து பூஜா மண்டபம் அடைகிறோம். பூஜை அறையில் பல்வேறு தெய்வத் திருவுருவங்களுடன் ஸ்ரீ பகவான் தத்தாத்ரேயரும், ஸ்ரீ சுயம்பிரகாச சுவாமிகளும் சந்நதி கொண்டுள்ளனர். அங்கே உள்ள ஸ்ரீ விநாயகர் படம் அனைவர் கவனத்தையும் கவர்கிறது. சிரம் விநாயகர், உடல் அம்பாள் சொரூபமாக வரையப்பட்டு ஸ்ரீ வித்யா கணபதி என்ற திருநாமத்துடன் விளங்குகிறார். இத்தகைய மூர்த்தம் ஒன்று சுசீந்திரம் ஆலயத்தில் உள்ளதாக ஸ்ரீசுவாமிகள் கூறுகிறார்கள்.

ஸ்ரீதத்தகிரி தத்தாத்ரேயர்

பூஜா மண்டபத்தில் அருளின் திருவடிவமாய், சாந்தமும், புன்னகையும் தவழும் கருணை முகத்துடன் ஏக வஸ்திரத்தை ஆடையாகக் கொண்டு பக்தர்களுக்குப் பாச உணர்ச்சியுடன் பரிவுரையும், அருளுரையும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் பூஜ்ய ஸ்ரீ அவதூத சுவாமிஜி மகராஜ் ஸ்ரீ கிருஷ்ணானந்த பிரம்மேந்திர ஸரஸ்வதி சுவாமிகள் என்ற நடமாடும் அருள் பெட்டகம். முறைப்படி அவதூத தீக்ஷை பெற்றவர். அன்றாடம் ஆச்ரமம் வரும் அநேக பக்தர்களுக்கு அருளாசி வழங்கிவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணானந்தரின் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தையும் பார்ப்போமே!

பரமபக்தன் நந்தன் தன்னைத் தரிசிக்க வேண்டி “சற்று விலகி இரும் பிள்ளாய்” என்று நந்தியை விலகி இருக்கச் செய்து சிவலோகநாதன் அருள் பாலித்த திருத்தலமான திருப்புன்கூரில் வாழ்ந்த சாஸ்திர விற்பன்னர் ஸ்ரீ வெங்கராம சர்மாவுக்கும் அவர் தர்மபத்னி மதுராம்பாளுக்கும் 10-2-1906 அன்று புத்திரராக அவதரித்து கிருஷ்ணமூர்த்தி என்ற திருநாமம் சூட்டப்படுகிறார். பிறக்கும்பொழுதே பிற்காலத்தில் சிறந்த திவ்ய புருஷராக விளங்கப் போகும் சூசிகைகள் தோன்றுகின்றன. தெய்வ அருள் கூடிய குழந்தையாதலால் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்குகிறார். ஸ்ரீ ஜனக குரு, சுவாமிநாத சிரௌதிகள், கணேச சிரௌதிகள் இவர்களிடம் குருகுலவாசம் செய்து மந்திர சாஸ்திரங்கள் பல பயின்று, பாண்டித்யம் பெற்று, ஆத்மஞானத்தில் திளைக்கும் வாய்ப்பினைப் பெறுகிறார். திருப்பூந்துருத்தியில் உள்ள ஸ்ரீதீர்த்த நாராயண சத்குரு அதிஷ்டானத்தில் அனுஷ்டானம் செய்து வரும் சமயம் ஒரு நாள் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் மனதில் ஓர் யதியின் உருவம் தோன்றி கீதையில் உள்ள ஒரு ஸ்லோகத்தை நினைவூட்டி அதனைப் பாராயணம் செய்யச் சொல்லி மறைகிறது. வைதிக வாங்மயத்தில் தேர்ச்சியுற்ற கிருஷ்ணமூர்த்தி உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட ஓர் உபாயம் தேடி சென்னை வருகிறார். 1923, ஆண்டு சென்னையில் சிறந்த ஸ்மார்த்த கர்மானுஷ்டான ஆசாரியராக விளங்குகிறார். வேதங்கள், ஜோதிடம், மனை சாஸ்திரம், சித்தமருத்துவம், மந்திரசித்தி, ரத்னபரீக்ஷை இவைகளில் சிறந்து விளங்குகிறார். வாழ்க்கையில் வசதி கூடுகிறது. இருப்பினும் சாஸ்திரிகள் எதனையோ இழந்த மாதிரி ஒரு ஏக்கத்துடன் இருக்கிறார். தன் ஏக்கத்தைப் போக்கிக் கொள்ள திருவண்ணாமலையை அடைந்து ஸ்ரீசேஷாத்ரி சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்குகிறார். ஸ்ரீ சேஷாத்ரி சுவாமிகள் “சாஸ்திரிகளே, உன்னுள் உறையும் ஞானத்தை அறியாது ஊர் ஊராய்த் தேடி அலைகிறீரே! வேளை வரும்பொழுது சுத்த சுயம்பிரகாசம் வழிகாட்டும்; அதுவரை பொறுத்திரும்” என்று கூறிவிடுகிறார். சென்னை திரும்பிய சாஸ்திரிகள் பெரும்பாலான சமயத்தை தியானத்தில் செலவிடுகிறார். ஒரு நாள் தியானத்தில் இருக்கும் பொழுது அவர் மனதில் ஓர்

அவதூத உருவம் அடிக்கடி தோன்றி மறைகிறது. தியானம் தீவிரமாகிறது. பத்தாண்டுகள் பறக்கின்றன.

1937ம் ஆண்டு நாமக்கல் வரும் வாய்ப்பு கிட்டுகிறது. அது சமயம் சேந்தமங்கலம் சந்யாசிக்கரடு குகையில் உள்ள ஒரு அவதூத மகான் பற்றி கேள்வியுற்று அவரை அடைகிறார். அவர் மலையில் உள்ள தத்தாத்ரேயரைத் தரிசித்து வரப் பிணக்க, சாஸ்திரிகள் பகவானைத் தரிசிக்கச் செல்கிறார். அங்கு அருகில் உள்ள ஒரு படத்தைப் பார்க்கிறார். பார்த்ததும் பரவசமாகிறார். தன் மனத்திரையில் ஏற்கெனவே தோன்றி அருளுரை செய்த உருவம் என்று உணர்கிறார். ஸ்ரீசேஷாத்ரி சுவாமிகள் கூறிய "சுத்த சுயம்பிரகாசம்" ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. தான் கண்ட அவதூத மகான் ஸ்ரீசுயம்பிரகாசர் என்பதனை உணர்ந்து அவரிடம் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறார். சுவாமிகள் அவருக்குச் சிறந்த அருளுரைகளை உபதேசம் செய்து அவருடைய பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய ஆக்ஞாபிக்கிறார். அடிக்கடி சுயம்பிரகாசரைத் தரிசித்து வருகிறார். ஏழு ஆண்டுகள் மறைகின்றன. ஞானவேட்கை தலைதூக்குகிறது. சுவாமிகளை அணுகி தனக்கு துறவு வேண்டுகிறார். தக்க தருணம் வந்தவுடன் 1944ம் ஆண்டு வைகாசி பூர்ணிமை அன்று கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரிகளுக்கு ஸ்ரீசுயம்பிரகாசர் வித்வத் சந்யாச தீக்ஷை வழங்கி "கிருஷ்ணானந்தம்" என்ற தீக்ஷா நாமத்தை வழங்கினார். ஸ்ரீசுயம்பிரகாசரின் பூர்வாச்ரமப் பெயரும் கிருஷ்ணமூர்த்தி, அவரது சீடர் ஸ்ரீகிருஷ்ணநந்தரின் பூர்வாச்ரமப்பெயர் கிருஷ்ணமூர்த்தி. இதுவே ஓர் விசேஷ ஒற்றுமையாகும். புதிய சீடனை கிர்னார் சென்று பகவான் தத்தரின் குரு சரண பாதுகையை திகம்பரராய் மௌனத்துடன் சென்று தரிசித்துவர ஆக்ஞாபிக்கிறார். குருவின் ஆணையை சிரமேற்கொண்டு தன் திக்விஜயத்தைத் துவங்குகிறார் ஸ்ரீ அவதூத கிருஷ்ணானந்த பிரம்மேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள். வழியில் ஏற்பட்ட இன்னல்களுக்கும், தொல்லைகளுக்கும் கணக்கில்லை.

மிக்க சிரமத்துடன் கிர்னார் அடைகிறார். அது சமயம் குரு சரண பாதுகை இருப்பிடம் செல்ல உகந்த காலமில்லை. எனினும், தன் வேட்கை நிறைவேற நெடிய பயணத்தைத் தொடங்குகிறார் தவச்ரேஷ்டரும், மிக்க தபோபலம் உள்ள ஞானியுமான கிருஷ்ணானந்தர். மலை உச்சியை அடைந்து பவித்ரமான ஸ்ரீதத்தகுரு சரண பாதுகையை தரிசித்து பரிக்ரமாவில் தியானத்தில் ஆழ்கிறார். குருவின் ஆக்ஞைப்படி ஏக வஸ்திரம் தரித்து இமயமலையில் உள்ள யமுனோத்ரி, உத்தரகாசி, கங்கோத்ரி, கோமுகி, திருக்கேதாரம், பத்ரி, நேபாளம், முக்திநாராயணா, தாமோதர குண்டு, ரிஷிகேசம் முதலிய க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசிக்கிறார். சிவானந்த ஸரஸ்வதி, ஆனந்த மாதா தொடர்பும் கிடைக்கிறது. பத்ரியில் பனிக்கட்டி தடுக்கி விழுந்து நடக்க முடியாத நிலை. 1948 டிசம்பர் கடைசி, குருவை தியானிக்கிறார்.

நடமாடும் சக்தி கிடைக்கிறது. இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் தன் குருநாதர் ஜீவசமாதி அடைந்ததைக் கேள்வியுறுகிறார். மீண்டும் யாத்திரை தொடங்குகிறது. பல இடங்களில் பலகாலம் மௌன நிஷ்டையில் ஈடுபட்டு விடுவார். 1963ம் ஆண்டு விசலூர் வந்து மடத்தில் தங்குகிறார். இதற்குள் இவரது மகிமையைக் கண்ட பலர் அவரின் பக்தர்களாகின்றனர்.

சிஷ்யர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி சேந்தமங்கலம் தத்தகிரி அருகில் தங்க முடிவெடுக்கிறார். 1971ம் ஆண்டு ஸ்ரீகுருதேவ தத்த சங்கம் உதயமாகிறது. சுவாமிகள் அதன் நிரந்தரத் தலைவராக விளங்குகிறார். 1973ம் ஆண்டு குரு பூர்ணிமை நன்னாளில் ஸ்ரீதத்தாச்ரமம் உருவாகி, ஸ்ரீஅவதூத கிருஷ்ணானந்த சுவாமிகள் அங்கு தங்கி ஞான வேள்வி புரிந்து வருகிறார். சிறியதாகத் துவங்கிய ஆச்ரமம் இன்று யாக மண்டபம், சமையல் அறை, தங்கும் அறைகள் இன்னும் தேவையான வசதிகளுடன் பரிமளிக்கிறது.

ஆச்ரமத்தில் அன்றாடம் குருபாதுகை, க்ஷிப்ரப்ஸாதன கணபதிக்குப் பூஜை ஆராதனைகள், தெய்வங்களுக்கு வேத முறைப்படி புஷ்பாஞ்சலி, மதியம் அகண்டநாம பஜனை ஆரம்பித்து இரவு வரை நடக்கிறது. மாத பௌர்ணமி, வஸந்த நவராத்ரி, வைகாசி விசாகம், ஸ்ரீஸத்குரு சுயம்பிரகாச சுவாமிகள் புண்ணியதிதி, ஸ்ரீகிருஷ்ணானந்தர் வார்த்திக ஜயந்தி, குருபூர்ணிமை, சாரதா நவராத்ரி, தத்தாத்ரேய ஜயந்தி, ஒவ்வொரு மாதமும் சங்கடஹர சதுர்த்தி அன்று வன்னிமூலக்ஷிப்ரப்ரஸாதன கணபதிக்கு அதர்வசீர்ஷோபநிஷத் முறையில் மகாபிஷேகம், விசேஷஹோம பூஜைகள், அன்று விடியற் காலை 1008 தாமரை மலர்களால் ஸ்ரீ கணபதி ஹோமம் நடக்கின்றன. சுவாமிகள் ஹோமங்களை நடத்தி வைப்பதைத் பார்ப்பதே கண் கொள்ளாக் காட்சி, வேதவிக்ரஹமாக வீற்றிருந்து அவர் நடத்திவைக்கும் ஹோமங்கள், விரதங்கள், பூஜைகள் முதலானவற்றைக் காண பூர்வஜன்மத்திலும் இந்த ஜன்மத்திலும் புண்ணியம் செய்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். மகப்பேறு இல்லாதவர்க்கும், மணமாகாத கன்னியருக்கும் சத்யநாராயண விரத பூஜையைத் செய்வித்து பலன் பெறச் செய்து வருகிறார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணானந்தரை ஒரு தடவை தரிசித்தவர்கள் பல தடவை தரிசித்து அருளாசி பெறுவது அன்றாடக் காக்ஷியாகும். ஒரு முறை சென்று தரிசித்தால், பல முறை சென்று தரிசிக்கத் தூண்டும் சக்தி அங்குள்ளதை உணரலாம். ஆச்ரமம் வரும் பக்தர்களுக்கு செவிக்கு மட்டும் விருந்தல்ல, வயிற்றுக்கும் விருந்தளிக்கப்படுகிறது. வரும் பக்தர்களை வெறும் வயிற்றுடன் அனுப்பும் வழக்கம் சுவாமிகளுக்கு இல்லை. வந்தவர்களை அவர் அருளோடும் பரிவோடும் விசாரிக்கும் பாங்கே தன் நிகரில்லாதது. யாரும் எந்தவித பந்தா, படாடோபம், இல்லாமல் எந்த

வேளையிலும் ஸ்ரீ சுவாமிகளைத் தரிசிக்கலாம். மற்ற யுகங்களுக்கில்லத சிறப்பு கலியுகத்துக்கு உண்டு. கலியுகத்தில் பகவானின் திவ்ய நாமாவைச் சொல்லியே சகல புருஷார்த்தங்களையும் பெறலாம். இச்சிறப்பைக் கண்ட பல மகரிஷிகள் பகவானை தங்களுக்கு கலியுகத்தில் பிறக்க அருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டதாக ஸ்ரீமத் பாகவதம் கூறுகிறது. பகவன் நாமா எப்பொழுதும் ஆச்ரமத்தில் ஒலித்திருக்கச் செய்ய ஸ்ரீசுவாமிகள் பெரு முயற்சி செய்து வருகிறார். அதில் பங்கு கொள்ள நம் சக்திக்கேற்றபடி பொருளுதவி செய்து நாமும் பலனை வெகு எளிதில் அடையலாம்.

எல்லோர்க்கும் கிர்னார் சென்று ஸ்ரீ குருதத்தசரண பாதுகையை தரிசிக்க வலிவும், வாய்ப்பும் இருக்க முடியாது. அருகில் இருக்கும் சேந்தமங்கலத்தை வெகு எளிதில் அடைந்து பகவான் ஸ்ரீதத்தாத்ரேயரையும், சுயம்பிரகாச சுவாமிகள் ஜீவ சமாதியையும் தரிசித்து, தத்தாச்ரமம் அடைந்து ஸ்ரீ குருசரண பாதுகையையும், க்ஷிப்ரப்ரஸாதன கணபதியையும் தரிசித்து, இன்றும் ஞான நாயகனாக விளங்கி அண்டியவர்க்கு அருளாசி புரியும் ஸ்ரீ அவதூத கிருஷ்ணாந்தரையும் தரிசித்து வாழ்வை வளமாக்கிக் கொள்ளலாமே.

சிவம்.